PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2009. gada 19. novembrī *

Apvienotās lietas T-425/07 un T-426/07

Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o., Čenstohova [*Częstochowa*] (Polija), ko pārstāv D. Žonževska [*D. Rzążewska*], advokāte,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv O. Montalto [*O. Montalto*] un K. Zajferte [*K. Zajfert*], pārstāvji,

atbildētāju,

par divām prasībām par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2007. gada 3. septembra lēmumiem lietās R 1274/2006-4 un R 1275/2006-4 attiecībā uz pieteikumiem grafiskas preču zīmes "100" un "300" reģistrēt kā Kopienas preču zīmes.

* Tiesvedības valoda — poļu.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja I. Pelikānova [*I. Pelikánová*], tiesneši K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] un S. Soldevila Fragoso [*S. Soldevila Fragoso*] (referents),

sekretāre K. Poheca [*K. Pocheć*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumus, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegti 2007. gada 16. novembrī,

ņemot vērā atbildes rakstus, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegti 2008. gada 21. februārī,

ņemot vērā 2008. gada 27. februāra rīkojumu par lietu T-425/07 un T-426/07 apvienošanu rakstveida un mutvārdu procesam,

ņemot vērā 2009. gada 29. aprīļa rīkojumu par lietu T-425/07 un T-426/07 apvienošanu sprieduma taisīšanai,

pēc 2008. gada 26. novembra tiesas sēdes

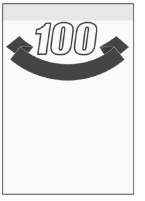
pasludina šo spriedumu.

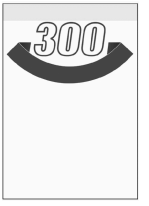
Spriedums

Prāvas priekšvēsture

1 2004. gada 15. jūnijā prasītāja *Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o.* Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza divus Kopienas preču zīmju reģistrācijas pieteikumus atbilstoši grozītajai Padomes 1993. gada 20. decembra Regulai (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) (aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.)).

2 Reģistrācijai pieteiktās preču zīmes ir grafiski apzīmējumi “100” un “300”, kas attēloti šādi:

3 Preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem tika lūgta preču zīmju reģistrācija, ietilpst 16., 28. un 41. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un attiecībā uz katru no šīm klasēm atbilst šādam aprakstam:

— “afišas; albumi; bukleti; žurnāli; veidlapas; iespiedmateriāli; laikraksti; kalendāri; krustvārdu mīklas; rēbusi”, kas ietilpst 16. klasē;

— “atjautības spēles; mīklas; puzļi”, kas ietilpst 28. klasē;

— “sacensību organizēšana; tekstu izstrāde”, kas ietilpst 41. klasē.

4 Ar 2006. gada 4. aprīļa vēstuli pārbaudītājs informēja prasītāju, ka atbilstoši Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktam (tagad — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts) apzīmējumus nav iespējams reģistrēt attiecībā uz visām norādītajām precēm. Savās 2006. gada 30. maija atbildēs prasītāja saglabāja savu nostāju.

5 2006. gada 9. augustā pārbaudītājs, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu, atteica apzīmējumu “100” un “300” reģistrāciju attiecībā uz šādām precēm:

— “afišas; bukleti; žurnāli; iespiedmateriāli; laikraksti”, kas ietilpst 16. klasē;

— “atjautības spēles; mīklas; puzļi”, kas ietilpst 28. klasē.

Pārbaudītājs uzskatīja, ka šie apzīmējumi ir aprakstošas norādes un ka šo secinājumu nevar apšaubīt ar tajos izmantotajām krāsām un grafiskajiem elementiem.

6 2006. gada 27. septembrī prasītāja par pārbaudītāja lēmumiem iesniedza divas apelācijas sūdzības.

7 2007. gada 22. februārī Apelāciju ceturtās padomes priekšsēdētājs atbilstoši Regulas Nr. 40/94 38. panta 2. punktam (tagad — Regulas Nr. 207/2009 37. panta 2. punkts) aicināja prasītāju divu mēnešu termiņā paziņot, ka tā atsakās no ekskluzīvām tiesībām uz reģistrācijai pieteiktajās preču zīmēs ietvertajiem ciparie 100 un 300. Ar divām 2007. gada 15. jūnija vēstulēm prasītāja atteicās iesniegt prasītos paziņojumus, atsaucoties uz ciparu spēju tikt reģistrētiem. Līdz ar to Apelāciju padome ar diviem 2007. gada 3. septembra lēmumiem (turpmāk tekstā — “apstrīdētie lēmumi”) apelācijas sūdzības noraidīja.

Lietas dalībnieku prasījumi

8 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— pilnībā atcelt apstrīdētos lēmumus;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

9 ITSB prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

10 Prasītāja ir izteikusi ievada apsvērumu par ciparu spēju tikt reģistrētiem un savu prasību pamatojumam būtībā izvirza trīs pamatus. Pirmais pamats attiecas uz Regulas Nr. 40/94 38. panta 2. punkta pārkāpumu; otrais pamats attiecas uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu, bet trešais pamats attiecas uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu.

Ievada apsvērums

Lietas dalībnieku argumenti

11 Prasītāja norāda, ka Regulas Nr. 40/94 4. pantā (tagad — Regulas Nr. 207/2009 4. pants) ir ietverts vispārējs princips, saskaņā ar kuru cipari var tikt reģistrēti kā preču zīmes, un

ka nav neviena iemesla, lai cipari nevarētu atšķirt dažādu konkurentu preces vai pakalpojumus tirgū.

12 ITSB uzskata, ka šis princips ir pareizs, bet attiecas tikai uz ciparu abstrakto spēju atšķirt preces un pakalpojumus tirgū. Šī abstraktā spēja esot vajadzīgs, bet reģistrēšanai nepietiekams nosacījums, jo apzīmējumiem esot jāatbilst arī Regulas Nr. 40/94 7. pantā izvirzītajām prasībām.

Pirmās instances tiesas vērtējums

13 No Regulas Nr. 40/94 4. panta formulējuma skaidri izriet, ka cipari var tikt reģistrēti kā Kopienas preču zīmes.

14 Tomēr ikvienam apzīmējumam, lai to reģistrētu, ir jāatbilst Regulas Nr. 40/94 7. pantā izvirzītajiem nosacījumiem, kuri neļauj reģistrēt apzīmējumus, kuri no patērētāja viedokļa nevar veikt reģistrācijas pieteikumā ietverto preču vai pakalpojumu komerciālās izcelsmes identifikācijas funkciju (Pirmās instances tiesas 2008. gada 9. jūlija spriedums lietā T-302/06 *Hartmann*/ITSB (“E”), Krājumā nav publicēts, 29. un 30. punkts). Līdz ar to cipars var tikt reģistrēts kā Kopienas preču zīme tikai tad, ja tam attiecībā pret reģistrācijas pieteikumā ietvertajām precēm un pakalpojumiem ir atšķirtspēja un ja tas nav vienkāršs šo preču un pakalpojumu apraksts.

Par pirmo pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 40/94 38. panta 2. punkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

15 Prasītāja uzskata, ka prasībai paziņot par atteikšanos no ekskluzīvām tiesībām uz jebkādu reģistrācijai pieteikto preču zīmju elementu nav nekāda pamata, jo visiem minēto preču zīmju veidojošajiem elementiem, tostarp skaitliskajiem elementiem "100" un "300", ir atšķirtspēja. Tā precizē, ka pat tad, ja vienam no šiem elementiem nebūtu atšķirtspējas, tam tāda rastos kopsakarā ar citiem elementiem, jo saskaņā ar Tiesas judikatūru preču zīmju atšķirtspēja ir jānovērtē, ņemot vērā šo elementu radīto kopējo iespaidu.

16 Prasītāja norāda arī uz tādu agrāku apzīmējumu "100" un "200" reģistrāciju, kuru grafiskais attēlojums esot vēl mazāk attīstīts nekā reģistrācijai pieteikto preču zīmju grafiskais attēlojums, kas tai licis rīkoties, paļaujoties uz tiesībām un to ITSB veikto interpretāciju.

17 ITSB lūdz šo pamatu noraidīt.

Pirmās instances tiesas vērtējums

18 Ja preču zīme ietver elementu, kam nav atšķirtspējas, un ja šī elementa iekļaušana [preču zīmē] varētu radīt šaubas arī attiecībā uz [tās] aizsardzības apjomu, ITSB ar

Regulas Nr. 40/94 38. panta 2. punktu ir atzītas tiesības kā nosacījumu reģistrācijai lūgt, lai pieteikuma iesniedzējs paziņo, ka tas atsakās no ekskluzīvām tiesībām uz šo elementu.

19 Šo paziņojumu, kas praksē ir zināmi kā “disclaimers”, uzdevums ir izcelt faktu, ka preču zīmes īpašniekam atzītās ekskluzīvās tiesības neattiecas uz to veidojošajiem elementiem, kuriem nav atšķirtspējas. Tādējādi iespējamie pieteicēji var zināt, ka reģistrētās preču zīmes elementi, kuriem nav atšķirtspējas un kuri ir šāda paziņojuma priekšmets, paliek pieejami.

20 Regulas Nr. 40/94 38. panta saturs ir precizēts Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 303, 1. lpp.), 11. noteikuma 2. un 3. punktā. Regulas Nr. 2868/95 11. noteikuma 3. punktā īpaši ir paredzētas ITSB prasītā paziņojuma neiesniegšanas sekas. Tādējādi, ja pieteicējs noteiktajā termiņā neiesniedz ITSB lūgto paziņojumu, ITSB reģistrācijas pieteikumu var noraidīt pilnībā vai daļēji.

21 Izskatāmajā lietā ir jānoskaidro, vai Apelāciju padome pamatoti varēja uzskatīt, pirmkārt, ka reģistrācijai pieteikto preču zīmju elementiem “100” un “300” nav atšķirtspējas un, otrkārt, ka to ietveršana reģistrācijai pieteiktajās preču zīmēs varētu radīt šaubas attiecībā uz tām piešķirto aizsardzības apjomu, lai prasītājai pārmestu paziņojuma atbilstoši Regulas Nr. 40/94 38. panta 2. punktam neiesniegšanu.

22 Pirmkārt, attiecībā uz to, vai reģistrācijai pieteiktajās preču zīmēs ir elementi, kuriem nav atšķirtspējas, ir jāprecizē, ka Apelāciju padome daļēji ir atsaukusies uz tās 2006. gada 7. augusta lēmumu lietā R 447/2006-4 par vārdiskas preču zīmes “1000” reģistrācijas pieteikumu (katra no apstrīdētajiem lēmumiem 18. punkts). Šajā sakarā ir

jānorāda, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru lēmumu var uzskatīt par pietiekami pamatotu, ja tajā ir skaidra norāde uz citu dokumentu, kas nodots prasītājam, kā tas ir izskatāmajā lietā (skat. Pirmās instances tiesas 2008. gada 9. jūlija spriedumu lietā T-304/06 *Reber*/ITSB — *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* ("Mozart"), Krājums, II-1927. lpp., 48. punkts un tajā minētā judikatūra).

23 Savā 2006. gada 7. augusta lēmumā Apelāciju padome būtībā ir uzskatījusi, ka cipars "1000" varētu apzīmēt bukletu un periodikas, kas ietilpst 16. klasē, saturu. Apelāciju padome uz šo lēmumu ir atsaukusies, lai izskatāmajā lietā apgalvotu, ka elementi "100" un "300" var apzīmēt norādīto, 16. klasē ietilpstošo preču skaitu, saturu vai izdevumu. Turklāt tā ir uzskatījusi, ka minētie elementi var apzīmēt dažādas norādīto, 28. klasē ietilpstošo preču sastāvdaļas.

24 Pat ja Apelāciju padome šajā sakarā neko nav norādījusi, ir jāuzskata, ka šīs preces ir paredzētas plašai sabiedrības daļai. Tā kā cipari 100 un 300 ir saprotami visās Kopienas valodās, attiecīgo sabiedrības daļu tātad veido konkrēto preču vidusmēra patērētājs visā Eiropas Kopienā.

25 Izskatāmajā lietā cipari 100 un 300 norāda uz daudzumu un vidusmēra patērētājs tos uztvers uzreiz un bez papildu pārdomām kā attiecīgo preču īpašību aprakstu, it īpaši afišu daudzumu tirdzniecības vienībās, publikācijas lapu skaitu vai pužļu un mīklu sastāvdaļu skaitu, kas nosaka to grūtības pakāpi, kas ir būtiskas īpašības, pieņemot pirkuma lēmumu. Līdz ar to konkrētā sabiedrības daļa šos skaitliskos elementus uztvers kā tādus, kas sniedz informāciju par apzīmētajām precēm, nevis kā tādus, kas norāda uz attiecīgo preču izcelsmi.

26 Šis secinājums nevar tikt apstrīdēts ar prasītājas argumentiem, kas attiecas uz Tiesas judikatūru par kombinētu apzīmējumu atšķirtspējas novērtēšanu. Šajā gadījumā nav

jāizvērtē atšķirtspēja preču zīmēm, kuras veido elementi, kuriem, aplūkojot tos atsevišķi, nav atšķirtspējas. Ir jāizvērtē šo elementu atšķirtspēja, lai izvairītos no tā, ka uz tiem netaisnīgi tiek attiecinātas no preču zīmēm izrietošās ekskluzīvās tiesības. Līdz ar to reģistrācijai pieteikto preču zīmju elementu atšķirtspējas vērtējums atbilstoši Regulas Nr. 40/94 38. panta 2. punktam nav jāveic, ņemot vērā minēto preču zīmju radīto kopējo iespaidu, bet, ņemot vērā tās veidojošos elementus.

27 Otrkārt, attiecībā uz šaubu par aizsardzības apjomu esamību Apelāciju padome katra no apstrīdētajiem lēmumiem 19. punktā ir apgalvojusi, ka neesot iespējams noskaidrot, kurš reģistrācijai pieteikto preču zīmju elements nosakot minēto preču zīmju dominējošo raksturu, kas varētu radīt šaubas par piešķirtās aizsardzības apjomu. Izskatāmajā lietā reģistrācijai pieteikto preču zīmju grafiskie elementi, t.i., krāsas, rāmji, līnijas un izmantotā rakstība, ir pārāk ierasti, lai ietekmētu patērētāju uztveri. Turpretī cipari kā vienīgie vārdiskie elementi tomēr var pievērst attiecīgo patērētāju uzmanību, un tādējādi tiem ir dominējošs stāvoklis reģistrācijai pieteikto preču zīmju radītajā kopējā iespaidā.

28 Nenosakot nevienu nosacījumu reģistrācijai pieteikto preču zīmju reģistrēšanai, varētu tikt radīts iespaids, ka ekskluzīvās tiesības attiecas arī uz elementiem “100” un “300”, un tātad tiktu liegta to izmantošana citās preču zīmēs. Līdz ar to Apelāciju padome pamatoti ir uzskatījusi, ka šo apzīmējumu iekļaušana reģistrācijai pieteiktajās preču zīmēs varētu radīt šaubas par tām piešķirtās aizsardzības apjomu.

29 Ar savām 2007. gada 15. jūnija vēstulēm prasītāja ir atsacījusies iesniegt paziņojumus, ar kuriem tā atteiktos no ekskluzīvajām tiesībām uz šiem elementiem, atsaucoties uz ciparu 100 un 300 spēju tikt reģistrētiem. Šīs vēstules turklāt tika saņemtas pēc Apelāciju padomes priekšsēdētāja noteiktā divu mēnešu termiņa; piedevām prasītāja,

neraugoties uz tās apgalvojumiem tiesas sēdē, nav varējusi pierādīt, ka tai ticis piešķirts papildu termiņš. Tā kā prasītāja nav iesniegusi Regulas Nr. 40/94 38. panta 2. punktā, kā arī Regulas Nr. 2868/95 11. noteikuma 2. punktā minētos paziņojumus, Apelāciju padome saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 11. noteikuma 3. punktu pamatoti ir atteikusi reģistrācijai pieteikto preču zīmju reģistrāciju.

30 Šis secinājums nevar tikt apstrīdēts ar prasītājas argumentu, kas saistīts ar faktu, ka apzīmējumus "100" un "200", kuru grafiskais attēlojums esot mazāk attīstīts nekā reģistrācijai pieteikto preču zīmju grafiskais attēlojums, ITSB kā Kopienas preču zīmes ir reģistrējis attiecībā uz precēm, kas ietilpst 16. un 28. klasē. Šajā sakarā ir jānorāda, ka Apelāciju padomes lēmumu tiesiskums ir jāvērtē, pamatojoties tikai uz Regulu Nr. 40/94, nevis, pamatojoties uz ITSB agrāko lēmumu pieņemšanas praksi (Pirmās instances tiesas 2004. gada 21. aprīļa spriedums lietā T-127/02 *Concept*/ITSB ("ECA"), *Recueil*, II-1113. lpp., 71. punkts, un 2009. gada 19. maija spriedums apvienotajās lietās T-211/06, T-213/06, T-245/06, T-155/07 un T-178/07 *Euro-Information*/ITSB ("CYBERCREDIT", "CYBERGESTION", "CYBERGUICHET", "CYBERBOURSE" un "CYBERHOME"), Krājumā nav publicēts, 44. punkts). Turklāt tiktāl, ciktāl šis arguments būtu jāsaprot kā tāds, kas attiecas uz vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, no pastāvīgās judikatūras izriet, ka uz minēto principu var atsaukties tikai tiesiskuma principa ievērošanas kontekstā, saskaņā ar kuru neviens sev par labu nevar atsaukties uz prettiesiskumu, kas ir izdarīts cita labā (Pirmās instances tiesas 2002. gada 27. februāra spriedums lietā T-106/00 *Streamserve*/ITSB ("STREAMSERVE"), *Recueil*, II-723. lpp., 67. punkts, un 2006. gada 30. novembra spriedums lietā T-43/05 *Camper*/ITSB — *JC* ("BROTHERS by CAMPER"), Krājumā nav publicēts, 93.–95. punkts).

31 No iepriekš iztirzātā izriet, ka pirmais pamats ir noraidāms.

32 Tā kā Apelāciju padome apstrīdētos lēmumus nav pamatojusi ar atšķirtspējas neesamību un preču zīmju, novērtējot tās atbilstoši to radītajam kopējam iespaidam, aprakstošo raksturu, bet ar faktu, ka tās ietver elementus, kuriem ir piemērojams

Regulas Nr. 40/94 38. panta 2. punkts, otrais un trešais pamats, kuri attiecas uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpumiem, ir neefektīvi.

33 Tā rezultātā šīs prasības jānoraida kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

34 Atbilstoši Pirmās instances tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums nav labvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar ITSB prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

nospriež:

1) prasības noraidīt;

2) ***Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o.*** **atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2009. gada 19. novembrī.

[Paraksti]